

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.357.2025
Warszawa, 01 października 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję odpowiedź na interpelację nr **12104** złożoną do Ministra Sprawiedliwości przez Panią Posłankę Katarzynę Osos *w sprawie podjęcia działań mających na celu walkę z hejtem pod postacią tzw. szon patroli.*

Na wstępie chcę podkreślić, że dobro dziecka musi pozostać wartością nadrzędną. Ministerstwo Sprawiedliwości z uwagą śledzi doniesienia o nowych trendach, czy promowanych zachowaniach, które mogą zagrażać bezpieczeństwu dzieci i młodzieży. Zjawisko opisane przez Panią Posłankę, choć stosunkowo nowe, z pewnością wymaga uważnej analizy ekspertów różnych specjalizacji (pedagogów, psychologów, terapeutów etc.).

Analizując ten problem pod kątem prawnokarnym, trzeba zauważyć, że w zależności od okoliczności konkretnej sprawy zachowania określane mianem szon patroli mogą

wyczerpywać znamiona wykroczeń lub przestępstw. Z analizy nagrań internetowych i przekazów medialnych można wnioskować, że uczestnicy takich działań, w zależności m.in. od wieku, mogą w niektórych przypadkach dopuszczać się wybryku w postaci zakłócania porządku (art. 51 Kodeksu wykroczeń) czy złośliwego niepokojenia ofiary (art. 107 Kodeksu wykroczeń), jak również przestępstw zniesławienia (art. 212 Kodeksu karnego), zniewagi (art. 216 Kodeksu karnego), bądź uporczywego nękania, czyli stalkingu (art. 190a Kodeksu karnego).

Jednocześnie należy zastanowić się nad problematyką wykorzystywania wizerunku dzieci bez ich zgody, co również niesie za sobą prawne konsekwencje. Publikowanie wizerunku polegające na udostępnianiu treści ośmieszających, kompromitujących lub prowokujących do określonych reakcji pod pozorem żartu może bowiem w określonych okolicznościach wypełniać znamiona przestępstw. W szczególności, działania te mogą być kwalifikowane jako zniesławienie (art. 212 Kodeksu karnego) lub znieważenie (art. 216 § 1 w zw. z § 2 Kodeksu karnego), zwłaszcza gdy dochodzi do publicznego poniżenia dziecka w przestrzeni cyfrowej.

W sytuacji, gdy sprawca posługuje się przemocą lub groźbą, zachowanie takie może podlegać ocenie w świetle art. 191 § 1 Kodeksu karnego (zmuszanie) lub art. 217 § 1 Kodeksu karnego (naruszenie nietykalności cielesnej). Jeżeli natomiast tego rodzaju działania mają charakter powtarzalny lub cechują się wysokim stopniem nasilenia mogą zostać zakwalifikowane jako znęcanie się (art. 207 § 1a Kodeksu karnego).

Warto również podkreślić, że rozpowszechnianie wizerunku osoby, może stanowić przestępstwo z art. 191a § 1 Kodeksu karnego, który penalizuje m.in. utrwalanie lub rozpowszechnianie wizerunku osoby nagiej bez jej zgody.

Jeśli wśród osób zaangażowanych w tzw. *szon patrol* jest młodzież w wieku do 17 roku życia (czyli osoby nieponoszące co do zasady odpowiedzialności karnej), wówczas właściwe może się okazać zainicjowanie oddziaływania, które ma przeciwdziałać ich demoralizacji. Katalog środków służących przeciwdziałaniu demoralizacji nieletnich został

ustalony w ustawie z 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich¹. Niewątpliwie opisywany w przekazach medialnych proceder tzw. *szon patroli* mieści się w zakresie demoralizacji.

Z wyrazami szacunku
Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 978